

Лайно до лайно, човѣк до човѣк.

Лайно е — мерише, свиня е — подуша.

Лани дѣто умрѣ кобилата жива ли е? — Отъ приказка.

Лани ма излъгá, сега па ме излъгá. — Селска.

Лани свирено, сега го йграт.

Лани си ма попържало. — Лани не бѣх родено. —
От басната.

Ланска, ага, ланска съм жаба. — Виж: Аз лан-
ска ага . . .

Лапа като Хърватин.

Лапа мухитѣ.

Лапни-шаран, блъсни-габър.

Лапни-муха.

Лапни тая улица и . . . На присмѣхъ, вмѣсто земи,
хвани тая улица. — Русенска.

Лапни-шаран, бутни-храст, развали-гъол: троица
братья.

Левуста мома, момку не драга.

Левуст (хлевуст) човѣк. — 1) който много дрънка; 2)
присмѣхулник.

Легнѫ мечката, играта прѣстанѫ.

Лéжи долу, пásси конъот.

Лежи като болник.

Лежи като бебер.

Лежи като копой.

Лежи като мъртав.

Лежи като паша.

Лежи като селски чорбаджия.

Лежи като цигански хараччия.

Лежи на една кълка.

Леж та пунни.

Лек като перушина.

Лека работица, кал (прѣст) и каменчица. — Соф.

Лека ти прѣст.

Леко като перо.

Леко полеко, близу далеко.

Лелка кѫдѣлка.